

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. S.**, zastoupené JUDr. Dalilou Pelechovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. Legií 1364/20, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.6.2012, **o invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se** v odstavci II., kterým bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 6.3.2012 doplněno o výrok, jímž se žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a/ a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, od 22.7.2012 odnímá invalidní důchod, pro vady řízení **zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna** advokátky JUDr. Dalily Pelechové **se určuje částkou 5.082,- Kč**, která jí bude proplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.6.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení ve výroku I. změnila své rozhodnutí ze dne 6.3.2012 tak, že se žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů od 5.12.2011 zvyšuje invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ve výši 12.151,- Kč měsíčně. V odstavci II. výroku téhož rozhodnutí žalovaná své rozhodnutí ze dne 6.3.2012 doplnila o výrok, že se žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů od 22.7.2012 odnímá invalidní důchod.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, v níž nesouhlasila se závěry, na základě kterých žalovaná uzavřela, že se žalobkyni s účinností od 22.7.2012 invalidní důchod odnímá, neboť její zdravotní stav odnětí invalidního důchodu neumožňuje. Naopak žalobkyně je nadále invalidní ve III. stupni pro závažná onemocnění a funkční poruchy, kterými trpí v důsledku svého onemocnění. Domáhala se proto zrušení napadeného rozhodnutí v té části, již jí byl invalidní důchod odňat.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 19.6.2012 č.j. X, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Ostrava, dávkovým spisem žalobkyně a posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 28.6.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť z jiných skutečností a právních důvodů než byly namítány v žalobě.

Z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.6.2012 č.j.X, jakož i z dávkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalovaná svým rozhodnutím ze dne 6.3.2012 zvýšila žalobkyni od 5.12.2011 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Vycházela přitom z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 23.1.2012, podle kterého poklesla pracovní schopnost žalobkyně v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50%. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala námitky ze dne 15.3.2012, ve kterých namítala, že její stav po operaci kyčle odpovídá III. stupni invalidity a nikoliv stupni II. V řízení o námitkách byl vypracován další posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 15.5.2012, podle kterého byla žalobkyně od 5.12.2011 invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu III. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 8, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byl stanoven pokles pracovní schopnosti 70%. Podle téhož posudku žalobkyně od 15.5.2012 již invalidní není, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 8, písm. a) přílohy k citované vyhlášce, podle které posudkový lékař stanovil pokles pracovní schopnosti 15%. S ohledem na další postižení zdravotního stavu zvýšil toto hodnocení o 10% na celkových 25%. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí.

Z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 30.11.2012, ve znění doplňujícího posudku ze dne 28.6.2013, krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickým lékařem MUDr. P. J. a jeho nálezu ze dne 11.12.2011, z propouštěcí zprávy z Orthes ze dne 9.12.2011, propouštěcí zprávy z rehabilitačního oddělení Valašské Meziříčí z 2.1.2012, neurologického vyšetření MUDr. M. ze dne 11.5. a 27.7.2012, endokrinologického vyšetření MUDr. V. ze dne 11.5.2012, ortopedického vyšetření MUDr. K. ze dne 17.1 a 24.4.2012, psychiatrického vyšetření MUDr. W. ze dne 31.7.2012 a z propouštěcí zprávy ORL kliniky FN Ostrava z 3.10.2012. Podle tohoto posudku byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí stav po totální endoprotéze pravé kyčle v květnu 2009 s dobrou funkcí a stav po operaci totální endoprotézy levé kyčle z 5.12.2011 s příznivým pooperačním průběhem. Toto rozhodující zdravotní postižení posudková komise podřadila pod kapitolu XV, oddíl B, položku 8a, podle které pokles pracovní schopnosti stanovila 15% a zvýšila o 10% s ohledem na další zdravotní postižení žalobkyně (nodózní strumy a diabetes mellitus na PAD), tedy na celkových 25%. Pokud jde o hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně provedené lékařem ČSSZ dne 23.1.2012, tento posudek nadhodnotil funkční postižení žalobkyně a nerespektoval příznivý pooperační průběh po výkonu z 5.12.2011 ani nerespektoval kroky v medicíně promítnuté do přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. U žalobkyně nikdy nešlo, a to ani po provedeném operačním výkonu, o postižení uvedené v položce 8, písm. c), nešlo o těžkou poruchu, ale bezprostředně po operaci šlo o lehké postižení do flexe, které se upravilo do normy po následném rehabilitačním pobytu. Navíc „skokové“ posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně od 15.5.2012 není zdůvodnitelné ani medicínsky ani posudkově, neboť u žalobkyně nedošlo objektivně k žádné významné funkční změně, která by mohla vést k takovým posudkovým závěrům.

Z uvedeného posudku PK MPSV ČR tedy vyplývá, že nebyl důvod pro zvýšení invalidního důchodu žalobkyně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, jak rozhodla žalovaná ve výroku I. napadeného rozhodnutí ze dne 19.6.2012. Nicméně tento výrok žalobou napaden nebyl a předmětem soudního přezkoumání byl toliko výrok II., jímž jak shora uvedeno žalovaná s odvoláním na ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, žalobkyni od 22.7.2012 invalidní důchod odňala.

Z obsahu dávkového spisu vyplývá, že žalobkyně, která pobírala na základě posouzení ze dne 21.6.2010 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, požádala o jeho zvýšení dne 23.11.2011. Žalobkyně tak svou žádostí učinila předmětem správního řízení změnu výše již přiznané dávky důchodového pojištění, tj. invalidního důchodu. Předmětem řízení však nebylo rozhodování o nároku na tuto dávku. O odnětí invalidního důchodu žalobkyni proto žalovaná nemohla v tomto řízení rozhodnout, a to ani ve fázi řízení o námitkách žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 6.3.2012. Tento právní názor ostatně je uveden i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10.1.2013 č.j. 4Ads 108/2012-31 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2815/2013. V němž rovněž zdůrazněno, že řízení o změně výše invalidního důchodu a řízení o odnětí této dávky mají odlišný předmět, kdy

v jednom případě jde o výši dávky a ve druhém o nárok na dávku. Probíhající řízení o žádosti žalobkyně, jejímž předmětem byla zmíněna výše invalidního důchodu, tedy změna stupně invalidity, nemůže být překážkou toho, aby z moci úřední žalovaná zahájila řízení o odnětí invalidního důchodu. Tento závěr vyplývá ze znění ust. § 81 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., podle kterého zahájení řízení o dávku důchodového pojištění brání tomu, aby v téže věci probíhalo jiné řízení. Toto ustanovení upravující překážku lidispendence se však nevztahuje na projednávanou věc, neboť řízení o změně výše invalidního důchodu a řízení o odnětí této dávky mají odlišný předmět. Dospěla-li žalovaná na základě posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, že jí zanikl na invalidní důchod nárok, pak výše citované zákonné ustanovení nebrání tomu, aby v probíhajícím řízení o výši invalidního důchodu z moci úřední zahájila řízení o odnětí tohoto důchodu.

Protože v řízení zejména z dávkového spisu nevyplynulo, že by žalovaná zahájila z moci úřední správní řízení o odnětí invalidního důchodu žalobkyni, jedná se o vadu řízení, pro kterou krajský soud napadené rozhodnutí žalované podle ust. § 78 odst. 1 v napadeném výroku zrušil a věc jí v této části vrátil k dalšímu řízení.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšná žalobkyně se tohoto práva výslovně vzdala.

Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 500,- Kč, dvou úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a čtyř režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, včetně 21% DPH, celkem 5.082,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 8. srpna 2013

JUDr. Petr Indráček
samosoudce